



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobce **R.O. s.r.o.**, IČ ■■■, se sídlem ■■■, v řízení zastoupeného JUDr. Liborem Janků, advokátem, se sídlem Mánesova 13, 350 02 Cheb proti žalovanému **České obchodní inspekci, ústřední inspektorát v Praze**, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústředního ředitele České obchodní inspekce ze dne 29. 3. 2012, č.j. ČOI 15953/12/O100/2500/11/12/Hy/Št,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu, č.j. ČOI 15953/12/O100/2500/11/12/Hy/Št ze dne 29. března 2012 s e z a m í t á .**
- II. **Návrh žalobce na upuštění od uložení pokuty s e z a m í t á .**
- III. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

### O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 29.3.2012 bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu ústeckého a libereckého ze dne 12.1.2012. tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000 Kč za správní delikt podle § 9 odst. 1, písm. b/ zákona č. 311/2006 Sb. A současně mu byla uložena povinnost zaplatit paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč, to vše se stanovením lhůty zaplacení. V odůvodnění svého rozhodnutí se správní orgán II. stupně zabývá důvody, pro které pokládá rozhodnutí správního orgánu I. stupně za správné.

Žalobce v první části včas podané žaloby navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému. Ve druhé části, pokud by soud nevyhověl tomuto návrhu, pak nechť je výrok o uložení sankce zrušen s tím, aby bylo od uložení sankce upuštěno.

Žalovaný nepostupoval v intencích § 10 odst. 1) z.č. 311/2006 Sb., neboť právnická osoba neodpovídá za správní delikt, prokáže-li, že vynaložila veškeré úsilí, které je možno požadovat, aby porušení povinností zabránila. Dále poukazuje i na to, že žalovaný neprokázal, a ani v tomto směru žádný závěr, že žalobce jednal úmyslně či z nedbalosti. Také je zřejmé, že nebylo cílem jednání žalobce získat prospěch na úkor spotřebitele, neboť ukazatel obsahu vody byl v normě. Závozy nafty byly provedeny ve dnech 19.9.2011 a 5.10.2011, tedy v době, kdy bylo možno do 15.10. prodávat směs obou medií, když proti předpokladům nebyla původní zásoba do 15.10. vyčerpána. V té souvislosti rozvádí množství navedené nafty tř. B a tř.D s odkazy na dodací nákladní listy a dodává. Filtrovatelnost nafty tř. B, a o tuto vlastnost jde, není v letních měsících měřena. Pokud do zbytkového množství motorové nafty tř. B (navezena 19.9.2011) byla přimíchána nafta tř. D (dne 5.10.2011), pak prostým výpočtem lze zjistit, že filtrovatelnost v době odběru (dne 19.10.2011) měla činit -8,7 stupňů C. Pokud tedy vyzněly laboratorní zkoušky pro žalobce negativně, pak měl žalobce k dispozici nesprávné údaje pod dodavatele, z nich také vycházel, a jednal tak v dobré víře. Množství prodané nafty lze určit jen přibližně, nelze jen zjistit přesným výpočtem, a nelze ani od žalobce spravedlivě žádat, aby před závozem nové nafty dne 5.10. zcela vyčerpал zbytek ze zásobníku (1 700 l nafty), když žalobce vycházel z dlouhodobé zkušenosti, že i při smísení nafty obou tříd jsou splněna všechna kritéria. Žalobce vyvinul veškeré úsilí, aby porušení povinností zabránil. Žalovaný neprovedl úplné dokazování. V rozhodnutí uvádí pojem „nezjištěné množství“, přičemž zjištění konkrétního množství prodané nafty má pro posouzení věci zásadní význam, a to jak pro stanovení viny, tak i sankce. Nad rámec uvedeného žalobce zdůrazňuje, že kontrola byla provedena dva dny po skončení přechodného období ve snaze žalobce „přistihnout“, ačkoli klimatické podmínky byly takového charakteru, že nebylo možno předpokládat denní a ani noční teploty pod bodem mrazu. Jed také pravdou, a to zpočátku žalobce i zdůrazňuje, že nebyly podány žádné reklamace ohledně kvality prodané nafty. Výše sankce nebyla řádně odůvodněna. Ač žalovaný zdůrazňuje princip objektivní odpovědnosti, otázku zavinění ať z nedbalosti či úmyslně je nutno přiřadit ke způsobu spáchání deliktu, relevantní zjištění v tomto směru ale provedeno nebylo. Nelze tudíž z rozhodnutí dovodit, jak ke spáchání deliktu došlo. Pokud soud dospěje k závěru, že žalobce se správního deliktu dopustil, pak stanovená sankce je nepřiměřeně přísná. Nafty nesplňovala jen jedno ze stanovených kritérií, nedošlo k žádnému škodlivému následku a jednalo se o první zjištění v tomto směru. Proto má zato a navrhuje, aby byl výrok o uložení pokuty zrušen a rozhodnuto tak, že se od uložení pokuty upouští. Dále požaduje náhradu nákladů řízení.

V průběhu jednání soudu dne 26.11.2013 žalobce setrvává na důvodech podané žaloby a zdůrazňuje, že se především správní orgány obou stupňů nevypořádaly dostatečně se zjevnou existencí okolností podle § 10 odst. 1, odst. 2 zákona č. 311/2006 Sb. Žalobce legitimně očekával, že v době druhého návozu nafty bude zásobník prázdný a nedojde tak ke smísení nafty B s naftou D. Navíc poukazuje na pravděpodobnost hraničící s jistotou, že navedená nafta nemusela být takové kvality, jak bylo uvedeno v dodacích listech. Současně nebylo přihlédnuto správními orgány ani k tomu, že škodlivý následek nenastal, že se jednalo o prvé zjištění pochybení a má též za to, že orgány České obchodní inspekce by se měly spíše zaměřovat na úmyslné porušení zákona, ale nikoli na takové případy, za který byl postižen žalobce. Poukazuje též na to, že snaha žalobce o eliminaci případných škodlivých následků vyplývá i z toho, že se žalobce před delší dobou předzásobil naftou. Pokud se jedná o důkazní návrh na čtení odborného vyjádření Ing. M. a jeho výsledek, pak žalobce poukazuje na to, že se

jedná o odborníka v oboru paliv a maziv, který dříve pracoval u příslušného státního ústavu a nyní pracuje u firmy ■■■. Ing. M. by mohl spolehlivě potvrdit, že s ohledem na meteorologické podmínky v oné době by bylo vyloučeno poškození motoru. Žádá náhradu nákladů řízení, kterou vyčíslil ve výši 17.496 Kč.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí. V průběhu jednání soudu poukázala prostřednictvím své zástupkyně na to, že skutková podstata správního deliktu byla spolehlivě prokázána, jedná se o odpovědnost objektivní, tudíž se nezkoumá otázka zavinění. Znakem skutkové podstaty také není způsobená škoda. Sám žalobce uvedl již ve správním řízení, že naftu třídy B nestačil prodat a neuvedl ani žádné jiné okolnosti, které by svědčily pro uplatnění ust. § 10 zákona č. 311/2006 Sb. Polehčující okolnosti byly vzaty v úvahu, v to počítaje i skutečnost, že nenastal škodlivý následek a že se jednalo o první případ porušení zákona. Zástupkyně žalované požádala o náhradu nákladů řízení, a to jízdné, které vyčíslila v celkové výši 190 Kč.

Krajský soud zjistil z obsahu napadeného rozhodnutí, který koresponduje, i přes svou stručnost, s obsahem správního spisu, že ve věci bylo provedeno úplné dokazování, což žalobce zásadně ani nezpochybňuje. Není sporu o tom, že při kontrole splnění požadavků na složení a jakost pohonných hmot, zde motorové nafty podle z.č. 311/2006 Sb. (§ 1, písm. a) u žalobce jako provozovatele čerpací stanice (§ 2, písm. f) nesplňovala nafty jeden z požadavků na její jakost, dané prováděcím předpisem (vyhl.č. 133/2010 Sb.), a to v parametru „filtrovanosti“ v přechodném období, tj. v období od 1.10. do 15.11. V době do 15.10. je připuštěn prodej směs nafty tř. B a D. Ačkoli v tomto období je připuštěna filtrovatelnost -10 stupňů C (s chybou měření – 8 stupňů c), tak kontrolou dne 17.10. 2011 byl zjištěn stav filtrovatelnosti jen -5 stupňů C, tj. zřetelně pod normu, stanovenou v Příloze 2 k vyhl. č. 133/2010 Sb.

Soud nespatřuje nezákonnost v tom, kdy byla kontrola provedena, neboť stanovené parametry pohonné hmoty je nezbytné respektovat vždy a bez ohledu např. na počasí, popř. i na stav zásob pohonné hmoty v zásobnících.

Soud dále musí upozornit na to, že u správního deliktu podle § 9 odst. 1, písm. b) z.č.311/2006 Sb. není předmětem dokazování „zavinění“, neboť je zde uplatněn princip objektivní odpovědnosti.

K žalobcově námitce, že se správní orgány obou stupňů nedostatečně vypořádaly s uplatněním ust. § 10 odst. 1) cit. zákona, musí soud poukázat na následující.

Sám žalobce uvedl, že před provedenou kontrolou dne 17.10. navezl naftu dne 19.9. (tř. B) a dne 5.10. (tř.D) a má-li zato, že pouhý matematický výpočet (aritmetický průměr) postačuje k naplnění zákonného důvodu § 10 odst. 1) cit. zákona, pak se s tím soud neztotožňuje. Předně podle normy směs nafty obou tříd (B a D) lze prodávat jen do 15.10. a žalobce si neověřil, ač tak mohl bez problémů učinit (např. objednaným měřením), že již 17.10. směs neprodává. Navíc sám žalobce výslovně odmítl odčerpání dříve navezené nafty tř. B jen z tohoto důvodu. Také jeho odkaz na „podvodné“ jednání jeho dodavatele není nikterak podloženo a tento argument ani dále nerozvíjí. Ve správním spise jsou založeny doklady o těchto obou závozech nafty (s atestem z dodávky z 4.9.2011) vč. dodacího listu

dodávky z 19.9.2011, ze kterého vyplývá, že jednalo o naftu tř. B. Tyto listiny a související kvalitu a jakost motorové nafty v průběhu celého správního řízení žalobce nikterak nezpochybnil. Ani v žalobě nepředložil nic, co by bylo možno pokládat alespoň za indicii, která by vedla k dalšímu případnému dokazování v daném směru. Především s odkazem na tyto důvody soud konstatuje, že z tvrzení samotného žalobce a ani z obsahu správního spisu nevyplývala ani sebemenší indicie, poukazující na aktivitu žalobce v intencích § 10 odst. 1) zmíněného zákona.

Správní delikt podle výše uvedeného ustanovení je deliktem ohrožovacím, jak z formálních znaků skutkové podstaty vyplývá, proto je jeho skutková podstata naplněna pouhým prodejem pohonné hmoty, nevyhovující požadavkům (byť jedinému) na jakost a kvalitu. Není sporu o tom, že díky povětrnostním podmínkám nedošlo a ani nemohlo dojít ke škodlivému následku, avšak tato skutečnost nemá význam pro posouzení skutku, neexistence škodlivého následku může být maximálně vzata v úvahu při úvahách o výše sankce – pokuty. Tímto směrem byl zaměřen i důkazní návrh, a proto soud neměl důvodu návrh akceptovat a zamítl jej jako pro nepotřebný pro rozhodnutí soudu.

Je pravdou, že odvolací orgán se zabýval i otázkou výše uložené pokuty, byť mohlo být odůvodnění v tomto směru podrobnější. Správní orgán I. stupně ale podrobně rozvedl, z jakých důvodů přistoupil k uložení pokuty ve výši 50.000 Kč, odvolací orgán jeho rozhodnutí potvrdil, a proto v tomto směru obě rozhodnutí tvoří jeden celek. Bylo by možno mít za nadbytečné opakovat v rozhodnutí odvolacího orgánu stejné argumenty, jaké uvedl již správní orgán I. Stupně, pokud se s nimi odvolací orgán ztotožnil. V rozhodnutí bylo výslovně uvedeno, proč je pokuta ukládána při spodní hranici zákonné sazby, když horní hranice činí 5.000.000 Kč. Sám soud pokládá uloženou pokutu za přiměřenou všem okolnostem případu a v žádném případě nelze takovou pokutu pokládat za zjevně nepřiměřenou povaze skutku a okolnostem případu, jak má na mysli i rozsudek NSS č.j. 7 As 22/2012-23. Je sice pravdou, že se jedná o první zjištěný delikt, avšak na druhé straně soud nemohl opomenout následující. Žalobce zcela vědomě, a tuto skutečnost v průběhu celého řízení nepopřel, naopak výslovně ji formuloval, spoléhal na to, že s ohledem na počasí by v podstatě nepřicházel v úvahu škodlivý následek. V této souvislosti výslovně uvedl, že přece nebude kvůli případnému zákazu prodeje směsi vyčerpávat zbytek nafty. To svědčí pro nezbytnost uložení pokuty, neboť žalobce svůj ekonomický zájem zcela zjevně postavil nad zákon. Rámec správní úvahy při ukládání pokuty nebyl překročen, a proto soud neměl zákonného důvodu k tomu, aby napadená rozhodnutí nahradil svým v tom, že rozhodne o upuštění od uložení pokuty.

Jak z výše uvedeného vyplývá, podaná žaloba byla shledána nedůvodnou, důvodným nebyl shledán ani návrh žalobce na upuštění od uložení pokuty a proto soudu nezbylo, než oba návrhy zamítnout.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší podle § 60 odst. 1 s.r.s.

Zástupkyně žalované požádala o náhradu nákladů – jízdného v celkové výši 190 Kč a tento náklad řádně doložila fotokopii jízdenek. Soud ale ani v tomto případě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení s tím, že vycházel ze smyslu ust. § 60 s.r.s. Správní orgán

není vyloučen z práva požadovat náhradu nákladů řízení a tato náhrada by mu měla být přiznávána, pokud se jedná o náklady, vzniklé zjevným překročením rámce běžné činnosti správního orgánu, avšak které je nezbytné vynaložit. Soud má ale za to, že účast zástupce správního orgánu při jednání soudu v řízení o správní žalobě je v rámci běžné činnosti správního orgánu, a proto rozhodl tak, že částka 190 Kč není nákladem vynaloženým nezbytně nad rámec činnosti správního orgánu. Proto tento nárok soud zamítl.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Liberci dne 26. listopadu 2013

Mgr. Karel Kostecký,  
předseda senátu